

עין משפט
נר מצוה

א [מ"י] פ"ה מהלכות
עבודת יוה"כ הלכה יח
עכ"מ ולח"מ:
ב מ"י פ"ג מהלכות
עבודת יוה"כ הלכה ז:
ג מ"י פ"ב מהלכות
עדות הלכה ב:

רבינו גרשום

וְכִי תִּסְמַח אִתּוֹ מִקַּח לֶךְ
 מִיָּדוֹ אֶיכָכֶם לֵן כִּן
 טַרְפָּה וְכִן שְׂוֵרָה
 אֲחִי רִבִּי יֵאֵר מִפֶּה
 הַיָּם וְכִי בִּרְקֻשֵׁי
 כֶּסֶף לַעֲשֹׂן יִשְׂרָאֵל וְגו'
 וְצִרְיָן שְׁלֵא אִדּוּ מִסֹּ
 שִׁשְׁתֵּי הַמִּלִּיּוֹנִים וְכִן
 רֹבֵב: וְהַתֵּן לֵךְ הַיָּד
 הַיָּד לַמַּחֲזִיק הַלֵּךְ הַמִּלִּי
 הַשְׁעִיר וְכִן וְנִשְׁבֹּחַ
 מִצִּדֵּי לִמְרִיכָה אֲחֻזָּה
 אֲחֻזָּה וְכִן רֹבֵב שְׁוֵרָה
 וְרֹבֵב עִיּוֹת אֲחֻזָּה
 טַרְפָּה: כְּלוּמֹר שִׁבְעֻלָּה
 עֲצֻמָּה אֲחֻזָּה: וְנִסְמָלֵהּ
 כֶּסֶף שְׁוֵרָה אֲחֻזָּה
 חֲמִשִּׁים כִּבִּיב הַמִּלִּיּוֹנִין.
 כְּלוּמֹר דִּקֵּים לֵן דִּלָּא
 עָלֵי אֲחֻזָּה כִּלְעַל דִּלָּא
 לֵךְ דִּאֲבִיט לֵן דִּלָּא
 וְשִׁשְׁתֵּי מִלִּיּוֹנֵי אֲחֻזָּה
 דְּרִבִּיט לְקֻסֵּל אֲחֻזָּה
 אֲכִל בִּמְקוֹם לֵן דִּלָּא
 וְכִן לֵן בְּחֵד רֹבֵב: וְכִן
 יִחְדָּשׁ שִׁמֵּן טַרְפָּה וְכִן

דלית ליה דחטאת קרייה רחמנא מנא
 דנפקא ליה מדמכזיב תמימה דדרשנין
 דנח גופיה לאו טרפה הוא מדמכזיב
 דלדרשנין כספרי תמימה דף שמי
 ולברי שמינן תרי ש"מ מדמכזיב
 תמימה וצין אדומה לאשר אין בה
 מום ועוד יש לומר דנפסול החלי
 בגופה מודו כולי עלמא דקמין ופיה
 דמי (ח"א) שטתה שלא לשמה פסולה
 היינו מחמתא לאו ובספרי (ח"א) נמי
 דדרשנין חטאת היא דמועלין בה וכמה
 דרשות ואם תאמר בכל דוכמן דמשני
 דקדיש בזה ביה וואמאי לא חשיב ליה
 דקדיש מונח חטאת דחטאת קרייה
 רחמנא ויש לומר דכלל דוכמן מסלק
 לה בקושיא אחרימי ובפרק אלו קדשים
 (תמורה ב.) דקאמר דלין פרה עשה
 דמכזיב משום דקדיש בגוף הבית היא
 חיון דמכזיב ליתא צדק הדין לא
 שיך דרשה דחטאת קרייה רחמנא
 ובבבבבב (דף כה.) נמי דקאמר דלין
 הוא חטאת קדיש וזה ועודו לאמר שנפדית
 משום דקדיש בזה ביה הבית היא ולא
 האם כפולי הווקדשים שפדו משום
 דלאחר פדיון שאין חורת פרה עליה
 לא קרייה רחמנא חטאת אי נמי מה
 שנפדית היינו משום דלכ בית דין
 תמנה עליה דלי לא הוצרכו חטא
 לנמינה דלאחרין בפרק קמא דשנפדיות
 (דף יא.) : **וישחט** ושרף. אע"פ
 שיש פסוק אחד בימינו מכל מקום
 משמע ושרף את הפרה כמו שהיתה
 בשעת שטתה מכלל חמיז ואמר
 אומה: **בגון** שדיו אביו ושאר
 החבושים בבית האסורין. ועוד
 היה מלי חזק דלימא משום
 דלאלין בחר חזק דהעמד האם
 בתוקם תקום: **ובי** יבא דברדין
 איה. מנחם דליף מרואה גופיה
 דלאלין בחר רובא דלימא הירואה
 פסור (ט) טרפה וטרפה שהרג את הנפש
 שפדו לה וסמא דאלין בחר רובא
 מכלל חיינו לירוא את הטרפה לא

וינף בעלמא ועוד נראה לי דטעמא
 ממש דהו עדות שאין אהא יכול להאמי
 נא ספיר טעלין ואס כן אין להאמי
 זעני כס דרשינא מנחא הקדוש אף קשה
 ושמה קסבר דעיה תהלה: לר"ה
 למידיקיה דהא קרא בכלי עץ ובכלי ברזל
 והכרו ויש לומר דדומק הוא להטמיה
 דלא היה אדם נהרג ומפשיט דהו בדק
 נקב הוא והכל משמע דלא מפיטור
 (ובטורא כ): דקסבר חלב אינו פשוט דבה
 מודה היכל דלא אפשר רבי עקיבא מש
 ואמר אף הם מרביס שופרי דמיס
 אשורוד אור"ט ע"ג דלא לא ע"ג
 פסור מדי דהוא אסרי (ואריקין) דלא
 כשאומרים אין אנו יודעין חייב עד דל
 לי באריקין אבל במקום סייף נקב הוה
 ואחד אחר כליו לנבס דלא סייף לגוף
 ומומיס דאליקין במר רובא אף בדיני
 נסקלין בנשפתין ידוע כבקייה הקלה
 והכר לא אליקין במר רובא ועוד יש
 מיתפוק ליה דרובא נסקלין מינה היה
 הה"מ כשאומר דמוכסין אסור וי"ב
 וי"ד אסור אלא אחר וי"ב אסור
 וי"ב אסור אלא אחר וי"ב אסור וי"ב

חדשים והרי לא בואו אללא להרוג את
ללא קיימא לן כר' מאיר דחייס למיעוטא
כוכבים דפטורה מן הצבורה כשצנה כר'
חולצות אל"כ יולדות אלמא חיישין למי
צבורה שאינו הדוש בצבורה שבו חיל

לִיה דְּטִרְפוֹת פּוֹקֵל בֵּה וי"ל
בפ"ק דמסכת ע"א (דף ו.)
תמיס ורבנן אֶלְטֵרִיךְ תְּמִימָה
שְׁעֵרוֹת שְׁמוֹרוֹת פּוֹקֵלוֹת בֵּה

דילמא "חד מיניהו
משום דאמרין זיל
מאי נפקא לן מינה
לעזאול אלא בדבר ה
דבדקין ליה והתנן ^ב
ההר עד שנעשה א
אמר אתיא לממכה א
קטירה *וליתוש דלמא
לאו משום דאמרין
בעילות אחר הבעל כ
אביו ואמו חבושים
הכי "אין אפטרופוס
אתיא מהורג את הנפ
וליתוש דלמא טרפה
דאמרין זיל בתר רוב
ליה הא קא מינוול
נשמה דהאי גינווליה
סיף נקב הוה רבינא
וזומין דאמר רחמנא
זמס וגו' וליתוש דלמ
טרפה הוה אלא לאו
רובא וכי תימא דבדק
אומר ילא הרגו נהרג
אשי אמר אתיא מי
רחמנא שחוט ואכול
נקב קא שחוט אלא
בתר רובא אמר רב
קמיה דרב כהנא ואמ
דרב שימי ואמר ליה
אפשר היכא דלא אפי
תימא הכי "לר"מ דחי
דלא אכיל בישראל

דערפאר שהרג פטור דיינו
הוא ואי קטלינו עדים כשהחמו
הוא אלא וזמנא דקטלינו לעדים
ל' מאי קאמר כי מימא דבבא
ל' דאמר בבבא ס' ק' דנדר
ו' ואין במקום אכל קשה דמשכח
ו' נפסוק בכך ואם תאמר ובספ'
ו' לכו ואתר ראי'ם שטריפ'
ואלין אתר רובא וי' לומר
הוא בבבא דא"ר דרוב
י' ליה אפשר דאיכא לאומי
י' שרזל אפילו מי' למעוט
י' ויילין לעדים קטלין ליה דס'
י' כ' שילין לכו מי' ו' שיל'
י' נכח אהדי הי' משום דס'
י' דשין לגוף העדות טפי אי'
י' העדות אע"פ דמכחי אה'
י' שמוע וכן מוכח בר' פ' בן
י' דרוב נרפסי' ענה
י' דרוב קרוב ומחלה
י' פירושו לכל הפחות לא גרע
י' ואם ימיה לאו טריה הו'
י' דאסידיו ביה ט'
י' א"כ לא יתיר' א' אף
י' ר'ב' מאי דהיי'
י' דכפרק הלוקח בזהב ו'
י' אחרים משום ללא מרחמא
י' דליחא חזקה בבדי
י' דמי' אף לומר דב'

הכל שוחטין פרק ראשון חולין

ורילמא חד מינייהו. האי דעואול טרפה הוא דנשנמא קר דלש
בדיק ליה לאחר שחטא אלא חבירו משתלם ללוק ואין נשפט: אין
הגורל קובע לעואול אלא בדראי לשם. שהרי בשעת הגורל אין ידוע
אזה יעלה לשם הילכך שחטין ממילא דטרפה לא מיימין: בדקין

לַיִם. לְאַחַר דְּחִימוֹ לְצֹק: אֲכָרִיס.
 אֲכָרִיס. וְחוּ לֹא מִזֵּי בִדָק לִיה דְּלִין
 יִכּוֹל לִידַע אֲחוּ שְׂבִירָה מַחֲסִים:
 קִטְלִים. וְהוֹרֵבָה: צִבִּים הַסְּבוּרָה.
 שֶׁס עֲבַדְתּוֹ אֲמוֹ וְאִין לַחוֹשׁ שֶׁמֶל אֵין
 עָלֶיהָ אַחֵר שֶׁשְׂטִינָן לְבַדֵּס הִיוּ עַד
 הוֹכֵר הַעוֹבֵר: טֶרֶפֶס הוֹס. הַסְּרוֹב
 וְאִין זֵי רִאִי לִיהֶרָב דִּגְבֵּרָה קִטְלִיָּה
 קִטְלִי: וְזֵי סִימָא מַשּׁוֹס אִיבּוֹד שֶׁמֶל
 דִּסְאִי. רוֹחַ דְּלֹא לִימוֹת מַשּׁוֹס דִּבְעִינָן
 וְשִׁפְטוֹ הַעֲדָה וְהִסְלִי הַעֲדָה וְנִמְדָּכֵר
 (ס): נִינְוּוֹלִים. לְהִלֵּי נִהֲרָב וְאִי לֹא
 מִשְׁתַּכֵּחַ טֶרֶפֶס יִהְרָב רוֹחַ זֵה:
 וְאַחֲמִי. לִימוֹת בְּמִקּוֹס סִיפֵּס שֶׁהֲרֹגוֹ
 בָּה נִקָּב הִיָּה מַחֲלָה וְטֶרֶפֶס הוֹס
 וְגִבְרָה קִטְלִיָּה קִטְלִי: וְזֵי סִימָא
 דִּבְדִּקְיָן לַיִם. כְּלוּמָר דִּשְׁנִינְהֵר עַל
 יְדֵי עֲדוּתן וְאֲחִי הַחֲמוֹת מִישְׁתַּיִשׁ קִרָּא
 וְנִבְדָּקִים קוֹדֵס שֶׁהֲרֹגֵם: וְהַסְּבִיל
 דְּכִרִי זֹאמֵר. לֹא יִדְעִינָן מִנּוּ אֵלֶּה אַחַד
 גְּדוֹל דְּדוּרֵיהּ הִיָּה וְעַל שֶׁס כִּךְ נִקְרָא
 דְּכִרִי כְּדֹאשְׁכֵּחַן כִּדְכֵּי מַעֲבְרִין
 דִּשְׁעוּבִין (דָּף נג.) אַחֵר כְּכִי אֲשַׁעִיָּא
 דְּכִרִי וְצִפְצִי (נִקְמָן כח.) רִבִּי אֲלֵעֲזָר
 הַקָּפֵר דְּכִרִי: הֲרֹגוֹ. קוֹדֵס שֶׁהוֹמוֹ:
 אִין נִסְרָגִיס. דְּכִתִּיב כֹּאשֵׁר וְמוֹס וְלֹא
 כֹּאשֵׁר עַשָׂה: אֲחִסִּי מַשְׁחִיטָה עֲלֵמָה.
 דִּלְכִּי בָּה עַד הַשְׁחָה: דְּלֵמָלֵךְ בְּמִקּוֹס
 נִקְרָא כִּי אֲחִסִּי. קוֹדֵס יִשְׁחָה בְּמַחֲסוֹ
 אֲבָל בִּגְרָגְתָּ כִּירוּבָה וְאֵס חֲסִרָה
 כְּכֹאשֵׁר טֶרֶפֶס בְּחָלוֹ טֶרְפוֹת (נִקְמָן דָּף
 סה:) הִיכָא דִּלְפֶּשֶׁר. לְעוֹמֵד עַל
 כִּירוֹב בּוֹדְקִין וְלֹא סִמְכִין אֲרוּבָה
 וְאִרְכִּין לְבָדוֹק בְּמַחֲסוֹ מִלֵּי טֶרְפוֹת
 אִי נִמִּי כְּגוֹן קִטְנָן וְקִטְנָה דִּלְפֶּשֶׁר
 לֵנו לְהַמְתִּין עַד שִׁגְדָּלוֹ וְגַדַּע
 שִׁלְטוֹ סְרִיס נִמְתִּין וְהִיא כוֹלְהוֹ
 מַשּׁוֹס דְּלֹא אֲשַׁר הוֹאֵל: לְרִבִּי
 מִחֲבִיר. דְּלֹא אִזְלִי בְּתֵר בּוֹרָה הִבִּי

נמי דלא אכל בשלל משום דשמה במקום נקב קא שטיי:
פסח
על חיישין דלמא הן דאסרדיו ביה טרפה הוה דקאמאר בשמון וכן
קא חיישין מאן מכל מקום הויה ליה ההרמא ספק אי לא אוליגן בתר רובא
יהי. איך להקשות משכחת לה כגון שהטעיו בזהר דאפשר בתר הכי
ומה לה כגון שהיה קרום של מוח מגולה וראו שהיה שלם וזה וכן
קא דמכות (דף 1.) דאמר רבי טרפון ורבי עקיבא אילו היינו בנסהדרין
הרג או שלם הרג ואם חמלא לומר שלם הרג שמה במקום סיף
דרי עקיבא לטעמיה דאמר דחיישין למיעוטא בפרק הלוקח בהמה
מת אילו חולותא א"ר יולדת ואע"ג דאפילו רבי אמר דחיישין למיעוטא
קרא שהיה קרום מוחו מגולה ונקבו דכפישונו ורשב"ג דפליג עלייהו
לא מ"מ חשיב ליה לא אפשר דיוחק הוא להעמיד הפסוק נכך
מכיון ארובא היכא דלא אפשר היכא דשיליגן לה ואמרי דלא ידעי
ינין להו ואמר אחז בסיף וצאצאין פטור אע"ג דבסיף וארין
צאצא ואמר לא שייך כל כך נגד העדות דמה לי הרוב בסיף ומה
דקינן להו ואמרו אין אנו יודעין פטור ואחד אומר כליו שחורים
ידעי חייב הקשה רבנו יצחק ברבי מרדכי דהכל לפינן מרזוח ועדים
אומר ומורה (נדהרין דף 55.) ובאלו הן הנשפרין (שם דף 56.) אמרין
שחור ריח"ת דכתיב דמה נשך הוא נשך לענין כליו מיחה הוא
מתלה דמי וזה דפריך הכס משעקרל כי הוה מני השפרין נבטלין
משום דהו רובא דנפקטין: ודילמא הך דאסרדיו ביה טרפה
א"ר יש לומר דשמה קסבר טרפה היה ועוד נראה לי דאי אין הורגין
רפא א"ר גם אותו שמעדין עליו אי לא הורגו עד דלא נחמר א"ר חדש
לאחר א"ר חדש דילמא נעשה טרפה הך דאסרדיו ביה בוקא א"ר
א"ר דאע"ג ורש"י ב"ר מדקאמר לרבי מאיר ולא קאמר היכי אטליגן שמע
טעות מד.) פסקי רבי יוחנן כרשב"ג דאמר הלוקח בהמה מניקה מן העובד
ליה אלא"ר ילך אכל מטעם חבל לא מפיטר אט"ג דרוב בהמות אינן
מיעוטא דאי ארובא אינן בהמה בחזקת שלם אלא דאדרבה העמד וולד
א"ר יונין לוי חתיה חוקיה אלא ביה דלא נחמר אלא אם כן ילד:
א"ר יונין לוי חתיה חוקיה אלא ביה דלא נחמר אלא אם כן ילד:

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. ומכּה אֲבִיו וְאִמּוֹ מוֹת
וְיוֹמָת: שְׁמוֹת כּא טו
2. וְעִשְׂתֶּם לוֹ כְּאֶשֶׁר
יִמָּס לַעֲשׂוֹת לְאָדָמוֹ
וּבְעֶרְתָּ הָרַע מִקִּרְבָּךְ:
דְּבָרִים יט יט

גליון הש"ס

במס' וליתרם דילמא לאו
אבוי הוא. עין ברמב"ם
פ"א הלכה ב' מהלכות
אסורי ביאה ובמחזור
בבב"ר שור קדושין דף פ'
ע"א: שם ה"ג דלא אביל
בשרא. עין לקמן דף כח
ע"א חס' ד"ה אלא:

מוסף ראשי

[illegible]

שיטה מקובצת

משום דלא אפשר
הוא דאלת"ה דהני דקמי
משום דלא אפשר הוא
הסודי: [ב] מדכתיב תממה
ולאשר אין בה מוס:
[ג] דמשני קדשי ברוך הבית
הוא אמאי לא חשיב:
[ד] ואיך נ"ל להוכיח עלא
מממאי דקטלין: [ה] ועוד
אמר ר"ה דאף על גב
דכתיב ג' ע"י חס' בבורות
דף כ"ג ע"א: [ו] ואחד
אמר בארין פטור: [ז] וייל
דרי ויחולן לא פסיק בתיה
אלא. ג"כ נ"א כתי' [ח]
ואת ואת וכו':

א. אולי צ"ל ג"ח בפי' סופיה
בהא וכו' ולא גרסינן אלא.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones